

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Decano Belnensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ut videlicet de injuria sibi ab Episcopo irrogata cognoscat, Metropolitanus ipse ad cognoscendum de causa potest interponere partes suas, cum ille appellationis prosecutioni renuntiare tacite videatur. Sed si verbo vel facto appellationem se velle prosequi protestetur, sicut in proposito casu superius est expressum, non est tamquam adversa petens & sibi contrarius audiendus. Datum Romae apud sanctum Petrum 11. Idus Decembris anno decimo.

ABBATI ET CONVENTUI sancti Bertini.

I Vltis petentium &c. usque precibus annuentes, concessionem quam bo. me. Balduinus Comes Flandrensis super molendinis sancti Bertini monasterio vestro fecit, sicut sine juris praedictio alieni facta est, & in ipsius instrumento noscitur contineri, auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti patrocinio communimus. Ad majorem autem rei evidentiam idem scriptum huic paginae nostrae de verbo ad verbum duximus inferendum.

Ego Balduinus Flandrensis & Hanonia Comes notum esse volo praesentibus & futuris quod cum quorundam consilio infra castrum sancti Audomari prope monasterium sancti Bertini molendina construere proposuissem, quae, sicut mihi suggestum fuerat, sine alicujus damno vel injuria me facere posse putabam, accessit ad me Abbas sancti Bertini, ostendens mihi privilegium Roberti junioris Flandriae Comitum, in quo continebatur quod inter Archas & Brobore & Lodie nulli nisi Ecclesiae sancti Bertini molendina construere liceret; & hoc Dominus Calixtus Papa privilegio quod mihi ostensum est confirmabat, & ne aliquis contra hoc venire praesumeret sub interminatione anathematis districte praecipiebat. Quia igitur pro salute animae meae iter Ierosolymitan. arripueram, & justitiam potius omnibus quam injuriam alicui facere in proposito & voluntate habebam, scripto quod super hac re fratres de Claromarisco a me impetrasse dicebantur, ne aliqua in posterum Ecclesiae sancti Bertini per hoc injuria irrogari possit, per praesens scriptum derogandum esse censo, & privilegium praedicti Roberti praedecessoris mei, ut fratres Ecclesiae sancti Bertini pro me & uxore mea semper orare debeant, praesentium auctoritate reconfirmo. Actum anno Domini M. CC. I. VIII. Idus Aprilis. Nulli ergo &c. nostrae confirmatio-

nis &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud sanctum Petrum 11. Kalend. Decemb. anno decimo.

ELECTO MORINENSI, ET Praeposito Vvattensis, & Decano sancti Audomari Morinensis dioecesis.

EX parte dilectorum filiorum sancti Bertini & Claromarisci Abbatum & conventuum nostro fuit apostolatu supplicatum ut quendam compositionem super quodam marisco & querelis in litteris compromissionis expressis inter eos initam & certa poena firmatam apostolico dignaremur munimine roborare. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus compositionem ipsam, sicut sine pravitate providè facta est & ab utraque parte sponte recepta, per censuram ecclesiasticam faciatis appellatione remota inviolabiliter observari, reducentes in statum debitum quicquid praeter formam compromissionis praescriptae inveneritis illicitè attentatum. Nullis litteris veritati &c. Quod si non omnes &c. tu, fili electe, cum eorum altero &c. Datum Romae apud sanctum Petrum Idibus Decembris anno decimo.

Epist. 167. Confirmatur concordia inita inter monasteria sancti Bertini & de Claromarisco.

PRIORI ET CONVENTUI Danelmensi.

Sacro sancta Romana Ecclesia, quae omnibus se favorem exhibet & benignam, in iis quae a rationis tramite non discordant illos consuevit suae defensionis clypeo specialiter communire in quos perverforum calumnia noscitur debachari. Cum igitur, sicut ex parte vestra fuit propositum coram nobis, Archiepiscopi & Episcopi in quorum diocesis possessiones habetis, in vos, Ecclesias, & homines vestros interdum excommunicationis & interdicti sententias proferant pro suae arbitrio voluntatis, nos tranquillitati vestrae volentes paterna sollicitudine praecavere, auctoritate praesentium inhibemus ne aliquis Archiepiscopus vel Episcopus in vos vel Ecclesias vestras sine manifesta & rationabili causa excommunicationis aut interdicti sententias promulgare praesumat. Nulli ergo &c. nostrae inhibitionis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alia.

Epist. 168. Conceduntur eis privilegia.

DECANO BELNENSI.

TVa nos duxit discretio consulendos, si quis alicui Ecclesiae de bonis suis quaedam obtulerit petens ut in vita sua

Epist. 169. Simoniam committit qui bona sua legat

Ecclesie ea
conditione ut
in ea preben-
dam obtineat.
Cap. Toa nos.
De simonia.

sibi liceat eadem bona in ipsa Ecclesia pro prebenda tenere, an bona recipi debeant sic oblata, & idem Clericus assumi valeat in Canonicum ejusdem Ecclesie absque vitio simoniae. Nos igitur devotioni tuae taliter respondemus, quod si quis Clericus cum conditione vel pacto largiatur aut offerat bona sua, ut illa postmodum pro prebenda retineat, & ut in Canonicum admittatur, hujusmodi oblatio vel receptio fieri non poterit sine vitio simoniae, cum in talibus omnis pacto ac conventio cessare debeant juxta canonicas sanctiones. Si vero pure ac sine pacto & conditione qualibet offerat aliqua bona sua, rogans humiliter ut in Canonicum admittatur, & ut bona ipsa in vita sua retinere sibi liceat pro prebenda, & Clerici ejusdem Ecclesie pure consentiant, hujusmodi receptio proculdubio fieri poterit absque scrupulo simoniace pravitate. Licet autem taliter duxerimus respondendum, quia nobis datum est de manifestis tantammodo judicare, si tamen is qui talem donationem facit, ea intentione ducatur ut per temporalia bona, quae offert, spiritualia valeat adipisci, & Clerici qui eum in fratrem admittunt, non essent eum, nisi commoda temporalia perciperent, admissuri, sine dubio tam ille quam isti apud districtum judicem, qui scrutator est cordium & cognitor secretorum, culpabiles judicantur. Datum Romae apud sanctum Petrum 111. Non. Decemb. an. x.

EPISCOPO ET DECANO
Silvanicensi, & Abbati de Chassis
Silvanicensis diocesis.

Epist. 170.
De iure Abbat-
is Carrofenfis
in monasterio
Andrense.
Videtur 9. spi-
cil. Dachser, pag.
564. 567. 568.
573. & 587.
Cum dilectus
De consuetud.

Cum per privilegium felicitis recordationis Alexandri Papae praedecessoris nostri, quod nobis olim praesentatum inspeximus, dilectis filiis Priori & conventui sancti Salvatoris & sanctae Rotrudae Andrensis monasterij sit concessum ut ejusdem cenobij obeunte Abbate, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia praepnatur nisi quem fratres vel eorum pars consilij sanioris secundum Deum & beati Benedicti regulam duxerint eligendum, ad petitionem eorundem Prioris & conventus ipsis super hoc nostras litteras concedentes, curavimus districtius inhibere ne quis super eadem concessione temere ipsos impetere vel molestare praesumat, sed liceat ipsis & successoribus suis nunc & amodo, cum Ecclesiam Abbate vacare contigerit, personam idoneam de

gremio suo vel aliunde per regularem electionem sibi praeficere in pastorem, Karrofenfi monasterio humiliter praesentandum, ut ab ipso confirmationem accipiat, & reverentiam ei quam debet impendat. Nuper autem nuntius Karrofenfis Ecclesiae ad praesentiam nostram accedens sua nobis insinuatione monstravit quod locus in quo Andrensis Ecclesia est fundata, ex quo primo monachos habuit, fuit in elemosynam concessus Ecclesiae Karrofenfi, & ejus diu extitit prioratus, sed tandem ad petitionem illius qui elemosynam fecerat sustinuit quod fieret abbatia & pleno jure subesset eidem & semper Abbatem postulare ac recipere de monasterio memorato. Quae utique institutio per plures Romanos Pontifices extitit confirmata. Ceterum tempore praedicti Alexandri praedecessoris nostri nulla de praedictis omnibus habita mentione, ut personam idoneam regulariter sibi possent praeficere in Abbatem, ab eo dictum meruerunt privilegium obtinere, nec tamen sunt hactenus illo usi. Nunc autem ad aliam Ecclesiam eorum Abbatem translatam, nisi sunt in fraudem a Karrofenfi Ecclesia impetrare ut semel tantum de suis eligerent & electum Ecclesiae praesentarent, pro quo non parvam pecuniam tam ipsi Abbati quam monachis & novos Ecclesiae redditus offerebant. Sed cum eorum petitio nullatenus fuisset admissa, & bonae memor. Morinensis Episcopus sub excommunicationis poena praecipisset eidem ut infra certos dies eligerent, sicut consueverant, de monasterio Karrofenfi, & Abbas nostram audientiam appellasset, & posuisset terminum, ne quid circa electionem faciendam de antiqua & approbata consuetudine immutarent, iidem tacitis omnibus supradictis praedictam inhibitionem impetrarunt a nobis, & antequam impetrassent eandem, nihilominus elegerunt. Praeterea nobili viro Comiti de Vines, in cuius sunt dominio, concesserunt, eidem super hoc litteras Capituli conferentes, ne de cetero possent eligere sine ipso, & sic bona Ecclesiae donis & oblationibus distraherent & attentant plurima quae vix poterunt revocari. Quia vero super his nobis non potuit fieri plena fides, discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatenus vocatis ad praesentiam vestram qui fuerint evocandi, inquiratis super praemissis omnibus diligentius veritatem, & si de partium processerit voluntate, causam ipsam appellatione remota

* id est, ad Ecclesiam Hammentem.

* Gines.